

BUDAPESTA
30 Decembre st. v.
11 Ianuarie st. n.
Dumineca

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 99.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

El numai decât însciintia pe birtasul. Acela facu alarma, areta faptul la poliția, si în scurtu timpu totu tîrguletiul fu plinu cu scirea, că cutare facatoru de rele a furatu banii unui boeru, carele tocmai atunce sosî din cale lunga.

Acestu faptu compromitea mai ales hanul, de aceea birtasul își dede tota silintî'a pentru că faptuitorul sè fia descoperitu.

Dar acesta nu erá unu lucru usioru, pentru că nimene nu veduse intrându sèu eşindu cutare omu din hanu.

Bietul birtasiu erá necașitu, căci respândindu-se scirea acestei furaturi, se temea, că nimene nu va mai trage la el, ferindu-se toti d'a fi espusi la asemenea pagube.

Mai multu înse si decât el se superase boerul, carele avea în cutî'a aceea nu numai mare parte din banii sei, ci si unele documente familiare de mare valóre pentru dènsul.

El a anunçiatu unu premiu aceleuia, care i va

Domnișor'a Florica stidea la mès'a de toaleta, unde camerist'a o peptená, ier mami-sa lângu oglinda cetia din o carte

aduce obiectele furate; nu-i pasă multu de facatorul de rele, numai obiectele sè le pòta capetá ierasi.

Si dupa aceste se rentòrse ierasi la hanu, unde birtasiul, nepotii si servitorul, nisuiau din tóte puterile a-l mângaiá, dar nu cu multu succesu.

Nu-i pareá lui reu atáta de bani, de si erá o suma considerabila; nici de documinte, cu tóte cá acele erau si mai pretioase: ci mai multu se întristá, cá în acea cutia se aflá unu documentu pe care de multu timpu l'a pregatitu, si prin care sperá a puté face o mare bucuria bunului si iubitelui seu fíu.

Acelu documentu erá unu actu de denumire de procuroru la unu tribunalu, tocmai la acela care se aflá pe moși'a parintelui seu.

Betrânul boeru, adeca — spunéndu ceea ce cetitorii nostri de siguru au ghicitu — Jordache Strimbu, meditá astfel:

— Déca fíul meu a studiatu síese ani cu diligintia si acuma se rentòrce încarcatu de sciintia, cá si albin'a care vine de pe câmpu cu miere adunata din tóte florile: cauta sè-i facu si eu o suprinde placuta, care sè-l faca la primul momentu a vedé, cá nu înse-daru s'a ostenitu, cá studiile sale vor fi respaltite, cá tíer'a acést'a scie sè apreteze pe aceia cari în Evrop'a s'a adaptu la isvorul civilisatiunii.

Si continuându meditatiunile sale, ajunsse la acés-ta conclusiune:

— Cea mai potrivita suprinde ce potu sè-i facu, este, sè-i esoperu o denumire la cutare postu, înainte de a sosi el acasa, cá apoi în primul momentu al reverderii nóstre sè i-o dau în mâna dimpreuna cu felicitareá mea!

Ori cât de curioasa se pare ideia acést'a, dènsul sciea, cá o pòte esecutá. Erá omu de frunte, se bucurá de întinse posesiuni, avea legaturi cu ómenii, cari conduceau tíer'a; deci usioru putea sè-si realizeze acés-ta dorintia.

Si în adeveru o si realisá. Cu atát mai reu i pareá dara, cá tocmai atunce când deja o avea gata realisata, veni unu ticalosu de-i nimici acés-ta bucuria parintiesca.

Acuma doriá numai aceea cá sè nu se întelnesca curénd cu fíul seu, cá pân'atunce sè aiba timpu a tramite acasa, sè i se aduca de nou actul de denumire. Nici nu esità nici unu momentu, ci tramise iute unu calaretiu, cu o scrisóre, prin care rugá pe prietenul seu de acasa, a-i face de nou acea denumire, de óra-ce esemplarul adusu s'a prepaditu.

Pâna când se 'ntémplara aceste, proprietarul hanului, carele — spre a restabilí reputatiunea hanului seu, ceea ce de altmintre nici odata nu avú — își puse carul în petri sè gasésca ori si unde hotiul, care i-a facutu acés-ta rușine si paguba.

El porni dar în orasielu, si firesce, cá lucrul seu celu d'ântáiu fu d'a cautá prin celelalte hanuri, déca nu cumva prin acele se afla vr'unu strainu suspectu, cáci dènsul erá convinsu, cá acés-ta hoșia nu s'a îndeplinitu de cutare talharu din patria.

Astfel cautându prin totu locul, el dedù de Rinaldo, carele în adeveru i parù fórté suspectu, într' atáta, încât ar fi juratu, cá acest'a si nu altul a comisú furtul acela.

Nu se pòte descrie bucuria lui, dar se predomni, nu grai nici unu cuvéntu, ci avisá autoritatea, chiamá si pe boerul pagubasiu, si mersera toti sè tína o investigațiune strasnica, si în casul d'a se gasi obiectul furatu, pagubasiul sè se pòta pronunciá déca acela este al seu seu ba?

Rinaldo, carele stetea în pòrta, zari cá vinu mai multi ómeni, între cari si boerul pagubasiu. Cá celu ce nu are consciintia liniscita, el ghici numai decát, cine sânt aceia si ce voiescu.

Alergá dar în odaia sa, scóte iute o cutia din gíamantanul seu, o duse în odaia lui Barbu, i-o puse pe mésa si i díse în graba:

— Me ducu pe mâne la sate, te rogu grigesce pân'atunce de acés-ta cutia!

— Bucuros, — respunse Barbu, carele nici nu visá de vr'o însielaciune.

Rinaldo eși iute, si pe când poliția sosi, el parasi hanul pe pòrt'a opusa. Acolo gasi o carutia dela sate; întrebá de proprietarul ei, cá unde voiesce sè mérga? Acela i spuse unu nume. Rinaldo i díse, cá si dènsul vré sè mérga acolo, deci sè-l duca. Carutiasul se învoi si Rinaldo plecá la momentu.

Pe când poliția sosi la hanu, dènsul se aflá deja la celalaltu capetu al térgusiorului.

Sosindu poliția la hanu, conducatorul ei, proprietarul hanului, în care s'a îndeplinitu furtul, aretà cu unu aeru triumfatoru odaia în care trebuie sè se afle omul suspectu, adeca Rinaldo.

Usia se deschise, dar odaia fu góla. Birtasiul chiamatu, declará, cá dl acela în momentul trecutú înca se aflá acasa si cá nu l'a vedíutu eșindu.

Acés-ta declarațiune, firesce, nu multiam poliția, ci îndata se încuiara portile, si cercetarea începú cu deamenuntul.

Barbu sídea în odaia sa liniscitu, si nici nu visá de cele ce se petreceau în apropiarea lui.

De odata usia se deschise, si întrá poliștíul însoçitu de boerul pagubasiu.

Cum întrara, acesta zari îndata cutia, ce stetea înca pe mésa înaintea lui Barbu, unde o pusese Rinaldo, si de unde el nu o mișcá, cáci nici nu visá, cá acela este unu obiectu furatu.

Cum o zari, boerul esclamá îndata cu bucuria:

— Iéta cutia mea!

Pe faci'a birtasiului la care se aflá boerul în gazda, se aflá imprimata bucuria dupla; un'a pentru cá obiectul furatu la el s'a gasitu, — si a dóu'a, pentru cá s'a compromis rivalul seu, birtasiul celalaltu, cáci în hanul acelaia s'a gasitu cutia.

La acés-ta declarațiune recunoscatóre a pagubasiului, poliștíul pași înainte si díse lui Barbu:

— Domnule, te rogu însotiesce-me la poliția!

— Dar pentru ce? — întrebá Barbu.

— Pentru cá ai furatu cutia acést'a, — respunse parintele seu, carele dupa síese ani de díle nu mai recunoscú pe fíul seu, carele de atunce, în urmarea traiului necumpetatu, se schimbase cu totul, si erá asiá dícèndu numai scheletul junelui vigurosú de odinióra.

Înse Barbu, carele în primul momentu suprinsu si zapacitu nu recunoscú pe parintele seu, cáci nu se uitá pe el, acuma audíndu-i vocea a dóu'a óra si zaríndu-l, vedíu, cá stá înaintea parintelui seu. Sari dar la el, si îmbráçisându-l cu focu, esclamá:

— Ah! iubitul meu parinte!

La aceste vorbe confusiunea deveni si mai mare. Tatal nu sciea, déca sè primésca în bratie pe tinerul carele i díce „parinte“. Esità unu momentu, dar apoi își deschise bratiile, si díse plinu de emoțiune:

— Fíul meu!

Poliștíul erá în mare perplesitate. Dupá ce vedíu, cá omul la care s'a gasitu cutia furata, este fíul pagubasiului, el nu mai sciea ce sè faca. De-o parte datorita de impiegatu i ordoná sè aresteze pe acela, la care s'a gasitu obiectul furatu; de alt'a înse respectul

ce datoriă unui boeru de frunte că Jordachi Strimbu, îl opriă să facă o necinste atât de mare fiului seu.

În esitarea acést'a a lui trecura câteva secunde si betrânul boeru observându-i perplesitatea, dişe :

— Acuma, dupa ce cuti'a mea s'a gasitu, nu mai am trebuința de serviciul dtale.

Cu tóte aceste polițistul își permise a reflectă :

— Bine, domnule! Dar, fiindu că cuti'a s'a gasitu aice, dl fiu al dtale va binevoi a dá deslucirea, că cum a ajunsu aceea în odaia dsale, că astfel se reeșimu a prinde pe hotiu.

— Pré bine, frate! Fiul meu va esplică de si-guru cu tóta placerea acestu misteriu. Dar lasa afacerea acést'a pe mai târziu! Voiu merge dimpreuna cu fiul meu la poliția.

— Da, da, — respunse Barbu cam de sila.

Si dupa aceste vorbe polițistul si ceialalti str-ani se departara, lasându pe tat'a si fiul a se bucură de primele momente ale revederii lor, dupa o despartire atât de lunga.

Fericirea parintelui eră nemarginita, dar fiul în-desiertu se încercă a-si însenina spiritul. Istori'a cu cuti'a gasita la densusul i imprimă pe frunte în continuu unu aeru posomoritu. În totu momentul se temeă, că parintele seu îl va întrebă, că cum a ajunsu aceea la densusul?

Cum putea să-i răspunda, că acést'a a fost — primul debutu al lui Rinaldo în Moldova?

III.

Flórea uitata.

Să lasănu pe Barbu a petrece cu parintele seu órele revederii si a descurcă cum va puté istori'a misterioasă a cutiei; ier noi să cautănu în alta parte firul evenimentelor nóstre.

Departa de tégusiorul în care se petrecura cele povestite acuma, în fundul Moldovei, la moși'a Pomesci, siedeă famili'a vechia boerésca a Pomescilor, retrasa de lume si avénu unic'a si cea mai mare des-fetare în tiner'a mladitia a ei, domnisiór'a Florica.

La acea familia vom continuă firul narațiunii nóstre.

Domnisiór'a Florica siedeă la més'a de toaleta, unde camerista o peptená, ier mama-sa lănga oglinda cetia din o carte.

(Va urmá.)

A d í o !

(Leta-marc 8 jan. 1880.)

lipit'a de pornire
În urma mi-a sositu;
Remâni în fericire
Satu mândru si iubit!

Duios pornescu din tine,
Căci mi de suvenir
Stêrnescu acum în mine
Duióse-dulci simțiri.

Visări dulci din pruncia
Aici luara 'n sboru
Viét'i-a-mi auria
Cu farmecile lor.

Asiá me ducu d'aice,
Că paserea din crêngu;
Aici am fost ferice
Si-am învetiatu să plăngu.

Pornescu! . . . si plăngu cu gele.

Căci vai! eu lasu aci

Mormântul mamei mele,

Ce 'n veci o voiu geli!

IOSIF VULCANU.

Perul albu.

— Blueta, de Octave Feuillet. —

(Urmare.)

Clotilda, dându-i carnetul. Poftesce!

Fernand, cu recela. Sè vedemu. Sè lasănu fra-sele, Clotildo. Nati-l! În momentul acesta, mai multu că ori si când, dta poti vedé că nu sânt lipsitu nici de cuvântul datu si nici de resoluțiune. Credu chiar, că am probatu, că me sciu predomină într'unu gradu es-traordinaru; înse este o margine peste care nu este per-misu a împinge pe barbatu.

Clotilda. Si deca domnul acela ar fi abusatu de sburdalnicia mea si mi-ar fi scrisu în carnetu óre-cari complimente seci, asiu fi eu óre responsabila?

Fernand. Ah! nu eră vorba de unu complimentu. Cu pretiul acela m'asiu fi îndestulitu. Vei dice, că sânt unu badaranu, unu materialistu, înse eu aveam idea că se agita despre unu rendezvous.

Clotilda. Póte chiar pentru nóptea acést'a?

Fernand. Se póte.

Clotilda. Si fara îndoiela, că aicea?

Fernand. Aicea ori în altu locu. (Cu ironia.) Nu dispui dta de o gradina subtu balconul dtale si de o mica portitia secreta la gradina dtale? Acést'a este o dispozițiune că în Spania, care nu putea să scape din vederea dlui de Várdes, unu june totu atât de petrun-dietoru că si întreprindietoru si în totu casul, nu este fara esemplu, în cronicile militare, că unu petecu de hârtia, d'abiá mai mare că una din foitiele acestui car-netu, se tradeze inamicului planul geometricu al unui fortu asediatu. Oh, am a-ti face cunoscutu, domn'a mea, că acést'a dare din umeri si acést'a redicare a ochilor, prin care se pare că voiesce a chiamá de mar-toru plafondul pentru inocentia dtale si barbaria mea, sânt niște simptome cu indoitu întielesu, de care jude-catorii cei vechi se ocupa pré puțin.

Clotilda, cu vivacitate. Si eu iti spuiu dtale, că acést'a ironia, acestu tonu despretiuitoru, acést'a între-cere de impertinentia si indiferentia, prin care dta re-compenzezi ospitalitatea mea, sânt niște mijlóce fórte stranie de a recăstiga ó anima numai ceva orgoliósa si că astfel de provocări sânt mai capabile de a contribui mai multu la pierderea unei femei, decât la sca-parea ei.

Fernand. Eu nu pretindu să scapu pe niminea, scump'a mea copila nu te superá. Nu-ti rupe eventa-liul, care nu ti-a facutu nimica. Eu me retragu sub cortul meu; dara să fimu drepti: încât privesce pro-vocarea, apoi dta ai afutu onórea primului atacu. Fara de a mai atinge aventur'a mea cu Michaud, pe care ai avutu placerea să me lasi să o istorisescu într'unu modu absurdu, dta de atunci nu mi-ai adresatu o singura si-laba care să nu fia resboinica si acést'a pentru că am venitu la dta că betrânul Nestoru, regele Pylenilor, cu o ramura de maslinu în mâna si cu gur'a plina de cu-vinte pacinice — ce dici? de amicitia. Da, în credin-tia, am venitu espresu cu scopul de a-ti da unu consi-liu, consiliul unui amicu si al unui întieptu, unu consi-liu ce merita a fi platitu cu aur.

Clotilda. Dă mi-l, înse cu condițiunea, că nu-l voiu urmá.

(Va urmá.)

S A L O N U :

Calindarul săptămânei.

Dumin.	30	11	G. 32 d. R. d. nasc. s. m. Anisia.
Luni	31	12	c. ma Melania, s. m. Olimpiodora.
Marti	1	13	Taiarea impr.
Mercuri	2	14	par. Silvestru.
Joi	3	15	pror. Malachia.
Vineri	4	16	Sobor. ss. Apost.
Samb.	5	17	s. Teopempt. si Teon.

Literatur'a româna în 1879.

La finea anului va fi interesant sè facem si de asta-data o scurta ochire asupra literaturii noastre din anul trecut si sè însemnamu celu puțin principalile produse ale ei, cã astfel sè putemu constată deca amu facutu vr'unu progresu séu ba?

Terminata acésta revista, negreșitu va trebui sè recunoscemu cu durere, cã dieu sporul ce amu facutu e fôrte micu.

În adevêru, deca vom considerá, cã sântemu vr'o diece milioane de Români, nu putemu sè nu ne întristãm la vederea rezultatului descuragiatoru, ce gasimu la finea fia-carui anu, când esaminãm progresul nostru literaru.

Publicul românesc nu spriginesce literatur'a sa. Acést'a e o vechia plânsóre, care se repetiesce din anu în anu, înse fãra rezultat. Sè póte si aice aplicá versul lui Heine: „Das ist eine alte Geschichte, doch bleibt sie immer neu.“

Astfel dara nu ne putemu mirá, cã si progresul nostru în literatura e atât de micu; ci mai multu trebuie sè ne prinda mirarea, cã este si atâta cât este, si peste totu cã este ceva.

Putínul ce este, se póte dara dice, cã nu este meritul publicului, ci totul se póte atribuí numai zelului unor ómeni, cari cu tóta recél'a cu care sânt în-timpinati, facu — nu cât aru vré — ei celu puțin atâta, cât potu.

Premitiéndu aceste, sè facem o revista scurta asupra productelor din anul trecut ale literaturii noastre.

Vom începe cu beletristic'a. Aice cá mai totu-de-una vom începe cu numele dlui Vasilie Alesandri, carele a înavutíu literatur'a naționala cu o noua drama: „Despot voda,“ despre care critic'a a constatat, cã este un'a din cele mai frumoșe piese poetice ale noastre.

Vom continúa cu dl Arone Densusianu, carele a publicatu partea prima din epoei'a sa intitulata „Negriad'a“; lucrare bine apretiatã si de critic'a straiña, cãci are meritul d'a fi întrodusu figurele mitologiei române.

Între produsele anului trecut se însira si poesiiile dlui G. Cretianu publicate sub titlul: „Patria si libertate“, cu tôte cã aceste s'au scrisu mai de multu, iér meritul anului trecut este numai cã ele s'au publicatu în o colecțiune. Dl Cretianu este unul din poetii renascerii literaturii naționale; accentele lirei sale ne-au îndulcitu multe momente, de aceea culegerea poeziilor sale a fost o placuta surprindere.

Din celelalte produceri poetice, vom înregistra urmátorele: „Mórtea lui Rad dela afumati,“ drama istorica de J. N. Sionescu, unu diligentu adeptu al Muselor; „Ciárd'a Alba“, narațiune poetica de dl

Theocarul Alexi cunoscutu si cetitórelor nostre; „Deputatu si candidatu“, comedia în versuri de dl. Sion, carele a prelucratu acésta piesa dupa alt'a mai vechia a sa intitulata „Înflint'a morala“; „Pe malul gârlei“, comedia asemene într'unu actu si în versuri, care este un'a din cele mai spirituale produse ale scenei române, autorul ei e dl Olanescu; „Flori de primavéra“, poesii de tinerul poetu Iuliu I. Roscasi; „Din'a flórilor“, legenda totu de acela; însemnãm aice si „Vêrsul cu doru“ prim'a opera româna, tectul de Dómn'a României; precum si a dóu'a parte din memoriul dlui Iosif St. Siulutiu: „O lacrima ferbinte“; Iér din operele poetice traduse însemnãm „Rolla“ de Alfred de Mussel tradusa frumosu de talentatul nostru colaboratoru dl Petru V. Grigoriu.

Din opurile cari se ocupa de literatura notãm aceste: „Renascererea limbei române prin vorbire si scriere“, de dl Gr. Silași, brosiur'a prima; „Composițiuni de stilu“ de Manliu, unu opu fôrte interesant; „Bucãti alese“ din diferiti autori români, de Iorgulescu.

Din ramul istoricu vom rumpe urmetórele frun-die: „Fragmente din istori'a Românilor“, opu de mare însemnatate, de Hurmuzachi, din care iérasu a aparutu unu volumu; „Catechismul calvinescu“ retiparitu si explicatu din însarcinarea Academiei Române de către dl G. Baritiu; „Archiepiscopul si mitropolitul Andreiu br. de Siáguna“, scrisu cu multa diligentiã si petrun-dere de dl Nic. Popea; aice trebuie sè înșiramu si o carte aparuta în limb'a germãna, acésta e istori'a lui Michaiu Bravul, aparuta la Viena sub titlul: „Michael der Tapfere“ de Teutschländer.

Diuaristic'a a fost mai productiva — în Româ-ni'a: Au éșitu si disparutu o mulțime de diuare, dintre tôte înscriemu aice numai „Lir'a Româna“, diuaru importantu pentru respândirea muzicii nationale la Români, caruia cu bucuria i dorimu progresu!

Iéta în liniamente principale produsele literarie ale anului trecut. Deie Cerul, cã în anul viitoru sè putemu însemná unu rezultat mai bunu! Dar acésta atêrna dela publicul românesc!

IOSIF VULCANU.

Societatea pentru fondu de teatru românu.

Procesu verbalu,

asupra șiedintiei comitetului Societãtii pentru fondu de teatru românu, tînuta în 21 dec. 1879.

Presenti: Ales. Mocioni, I. cav. de Pușcariu, V. Babesiu, G. Sêrb.

1. Se dà lectura si se iá în totale spre sciintia Procesele verbali despre adunarea generale a Societãtii, tînuta în Blasiu la 8/20 si 9/21 sept. a. c. apoi pe bas'a alegerilor facute sub nrul XIV comitetul se reconstitue — cu

Ales. Mocioni presiedinte; Vic. Babesiu vice-presiedinte; Ios. Vulcanu secretaru; George Sêrb cassariu; Ios. Hossu, I. cav. de Pușcariu si Petru Mihali membrii.

2. Secretariul comitetului Ios. Vulcanu, lipsindu timpu îndelungatu din capitala, se recunósce trebuin-ti'a de unu secretaru substituitu pentru asemenea casuri de absentia, deci se alege dl Gerasim Ratiu, iéra dl cassariu iá însarcinarea d'a însciinti'a despre acésta alegere pe numitul domnu.

Procesul verbalu despre șiedinti'a de astadi primesce a-l face dl v.-presiedinte V. Babesiu.

3. Se procede la efectuarea transpunerei cassei la mâinile noului cassariu G. Sêrb; spre acestu scopu se încheia diurnalul de cassa cu diu'a de astadi, constatându-se cuprinsul cassei: a) cu numerariu de 25 fl.; b) cu papire de valôre si resp. un'a carticeica dela institutul de creditu si economii „Albin'a“, în valôre totale de 15,216 fl. 62 cr. v. a. Subscriindu-se diurnalul astfel încheiatu si desemnându-se valorile piesa de piesa la mâinile noului cassariu, iêr acest'a asiedându-le cu controlorul Babesiu — în cass'a de feru, la locul lor, primindu cassariul cheile din afara, iêr controlorul pastrându si mai de parte chei'a din întru dela tressor; în fine lasându-se îngrigirii noului cassariu transferarea cassei la locuinti'a sa.

4. Cu privire la dispozițiunea adunării generale, ca obligațiunile private sigure, despre a căror lichiditate nu este îndoieala, sê se consemne si compute în avutul reale al Societății, se decide:

A se cere acele obligațiuni dela dl secretaru Ios. Vulcanu si a se introduce în cassa si într'unu inventariu specialu, ca avere a Societății, de unde apoi acêst'a-si avere se va espune regulatu si în dările de séma càtra adunarea generala.

Acestu procesu verbale se autentica subscriindu-se:

Budapesta în 19/31 dec. 1879.

Alesandru Mocioni.

V. Babesiu.

G. Serbu.

P u n c t u.

Unu studentu la facultatea de drepturi a universității din X., dupa ce totu semestrul primu n'a fost nici odata la prelegere, la fine se duse si el a-si subscrise indicele.

Pe coridoru îl întelni unu profesor.

— Pe cine cauti? — îl întrebà acela.

— Pe dl profecoru W.

— Ce ai cu el?

— Sè-mi subscria indicele.

— Umblatu-ai regulatu la prelegeri?

— Umblatu.

— Vino dar sè ti-l subscriu.

Tablou!

*

Unu omu necurtenetiu întrebà de o fêta de patru-dieci de ani:

— Pentru ce nu te mariti, domnisióra?

— Mirele meu va fi Isus Cristos.

— Hm! Pentru aceea nu te-ai maritatu dta, domnisióra, pentru cà totu-de-una ai avutu asiá pre-tensiuni mari.

*

Recrutul de jidovu fu ântâia-óra în batalia si privi cu mirare, cum umplu artileristii tunurile.

— Câti puncti de pravu de pușca trebuiescu la o umplutura? — întrebà el.

— Cinci, — respunse artileristul.

— Dar ôre n'ar fi mai bine a-l vinde dușmanului, decât a-l pușcarî numai asiá în cinste?!

*

Unu libraru din Brünn a pusu în espozițiunea sa o carte fôrte frumosu legata, cu inscripțiunea: „Fidelitatea femeiesca“.

Unu curiosu îl rugà sè-i permita a frundiarî în cartea aceea. Librarul îl iertà. Dar ce mare fu supriuderea curiosului, gasindu în carte numai pagine gôle, pe cari nu erà tiparitu nimica!

Cronic'a lumei.

Gambetta despre politica esterna. Corespundintele diuarului „Tribune“ din New-York a avutu nu de multu o conversațiune cu Gambetta. Cu acêsta oca-siune Gambetta s'ar fi exprimat, cà Franci'a, ori cât de tare ar dorî sè reocupe provinciile sale perdute, din caus'a acêst'a totusi nici odata nu va începe resboiu, deca nu cumva iêrasi va fi domnita de unu împeratu, carele are necesitate de asemene mijlôce spre a-si câștigà simpatia militarilor. Lumea sè-si caute înaintarea mai bine prin pace, decât prin resboiu. Unu resboiu nou ar reieptà Franci'a cu 20—30 de ani.

Cabinetul francesu s'a constituitu definitivu. Membrii aceluia sânt: Freycinet, presiédinte si esterne; Lepère, interne si cultu; Carrox, justitia; Mag-nin, financie; Farre, resboiu; Jauréguiberry, marina; Ferry, instructiune publica; Varroy, lucrari publice; Tirard, comerciu si Cochéry posta. Freycinet a oferitu lui Waddington ambasadoru'a din Londra, înse el a refusat'o. Leon Say si Waddington se retragu.

Freycinet, noul primu-ministru si de esterne al Franciei, a adressatu o nota cercularia càtra ambasadorii Franciei la puterile straine, prin care le notifica, cumca schimbarea cabinetului nu va produce schimbare în politic'a esterna a Franciei, care va remané si de acuma înainte pacinica.

Englesii au reportatu iêrasi o mare învingere asupra afghanilor. Generalul Roberts a reîntratu în Cabul, de unde afghanii au fugitu mai departe, avêndu perderi fôrte mari. Englesii nu reesira a prinde pe Ayub chan, conducatorul afghanilor; acesta înse a tramisu pe socrul seu la Candahar, cà sè încêpa negociațiuni de pace cu autoritatile englese.

Din Constantinopol se scrie, cà nici odata anul nou mohamedanu nu s'a ivitu sub auspicii mai rele decât în anul acesta. De când în Constantinopolu se afla banaria, acuma ântâia-óra n'a primitu sultanul bani însemnati cu numerul anului nou. Ministrul a facutu întrebare de caus'a acesteia la banaria, si acolo a primitu respunsul, cà neavêndu la dispozițiune aur si argintu, a fost silita sè sisteze înca mai de multu lucrările.

Din Constantinopolu se depesieza, cà conflictul engleso-turcescu se va complaná pe cale pacinica. Sultanul a primitu în audientia pe Layard, si fiindu cà cont. Radolinschi din partea Germaniei a spriginitu reclamațiunile englese, complanarea e fôrte cu putintia.

Cât a costatu pe Rusi'a resboiul din urma. Pe bas'a datelor autentice se pôte deja constata, cà costatu pe Rusi'a resboiul în anii 1876, 1877 si 1878. Tôte speșele pâna la 1/13 jan. 1879 se urcara la 888.460,000 ruble, si anume în 1876 — 50,998,000, în 1877 la 429.328,000 si în 1878 la 408.143,000.

Jidanii din Rusi'a o ducu fôrte reu. Unu ucasu a ordonatu, cà ei sè se cara din tînutul Donului; altu ucasu i scóse din Basarabi'a, sub pretextul, cà dènsii dau contingentul celu mai mare al acelora ce facu contrabanda; al treile ucasu ordóna, cà ei sè iêsa din Petersburg, Moscovi'a si tóta Rusi'a mare, — tolerati sânt numai cei ce au gradu dela cutare universitate.

Generalul Kauffmann face mari pregatiri în Asia de mijlocu pentru espedițiunea ce va întreprinde la primavéra în contra teche-turcomanilor. El a raportatu la Petersburg, cà în lun'a lui martie va putè începe resboiul. Asiá dara ne putemu așteptà la unu nou macelu.

Muntenegro cere dela Pórta despagubire de doue milióne de franci, prin o nota adresata acesteia

din cauză, că albanesii nu numai nu predau Plava și Gusinje, dar au făcut și paguba armatei munte-negrine.

Tipografia nihilista în Berlin. La Cracun în Berlin s'a descoperit o tipografie secretă, care servia scopuri socialiste; și proprietarul aceleia, Werner, fu arestat dimpreună cu doi soți ai lui. Socialistii au fost surprinși tocmai la tipărirea unui ziar socialist, din care deja erau gata o mie de exemplare. Poliția din Berlin crede, că a descoperit o conjurație secretă nihilista, care a avut sediul sa la Berlin. De atunci se fac mai multe arestări.

Secularizarea manastirelor în Grecia se va introduce în curând. Guvernul grec va urmări exemplul altor state și va lua averile manastirilor, cari se urca la 25,000 franci, și va îmbunătăți lăcașul preoției mirene.

Italia iridentă ierăsi a dat semne de viață la Roma, cu ocaziunea înmormântării generalului bețână Avezzana. Cu asta ocaziune s'au ținut mai multe cuvântări pentru recupărarea Triestului, Trentinului și Istriei. Regele vinând acasă dela vânătoare s'a întâlnit cu o grupă de popor, pe care gendarmii l'au provocat a se împărăsi, și fiindu că n'a voit, a întrebunitiat armă. Mai mulți omi fure arestați.

Literatura și arti.

„**Scolă Română**“ va apărea și în anul viitor și încă de 3 ori pe luna (la 1-a, 11 și 21) totu-de-una în numere de câte o colă întreaga; cu toate aceste prețul rămâne cel din anul precedent (4 fl. pe un an, 2 fl. pe o jumătate). În redacție au mai intrat, alături de dl Petri, încă D. M. Popu, prof. gimnasial în Naseudu, ier de colaboratori stabili s'au înțegiat DD. : dr. P. Tanco, directorul la gimnaziul din Naseudu, dr. A. P. Alessi și G. Pletosu, profesori la același gimnaziu, dr. A. Grama, prof. seminarial în Blasiu, T. Ceonța, prof. seminarial în Aradu, I. Lazarițiu, prof. preparandial în Deva, V. G. Borgovanu, prof. preparandial în Gherla, etc. Abonamentele a se adresă la redacție în Naseudu.

Unu nou calendaru ni s'a trimis în septemăna trecută, și anume : „Calendaru pe anul bisect 1880“, redigiat de Miron M. Calinescu, secretarul Societății pentru cultură și literatură română în Bucovina. Cernauti. Preț 60 cr.

În editură Táborszky și Parsch în Budapesta a aparut „Cuadrilul țigănescu“ (Czigány négyes) suvenire dela Paris, compus pentru fortepianu de Iuliu Kecskeméty. Preț 60 cr.

Societati și institute.

Societatea austriacă de cale ferată la 3 jan. a serbat a 25-a aniversaria a existenței sale. Această importantă societate, care este o adevărată mare putere în statu, a întrebunitiat multe milioane pentru clădirile și stabilimentele sale, și a produs așa mare cerculație în comerț, în cât nici ună nu poate emula cu ea.

Liga în contra jidanilor. În duminică trecută la Lemberg s'a înființat o asociație, al carei scop este d'a ocroti comerțul, economiă, industriă de influență a jidovilor, și unde va fi cu putință le va rapă din mâinile aceloră.

Ce e nou ?

Împărătesă Eugenia totuși se va duce în țieră zulusilor, că se vedea locul, unde a cadit fiul său. Densă va porni în lună lui febr. din Southampton.

A chiamatu pe regele de nanasiu unu pazitoru din închisoria dela Vatiu. Inse, conform usului, cerea lui s'a refusat. Cu toate aceste el a datu fiului său numele Francisc.

Procesul decorațiilor. Tribunalul din Viena a trimis toate actele relative la procesul Schweitzer-Sonnenberg la tribunalul din Budapesta, că — în cât va afla necesaru — se întenteze procesu în contra lui Gabr. Várady. Tribunalul de aici, sub presiunea lui Crist, a decis, că faptul din chestiune nefiind criminalu, nu se poate întenta nici unu procesu.

O grozavă nenorocire s'a întâmplat în septemăna trecută pe calea ferată la Dundee în Scoția. Era noapte și viforul urla cumplit când veni un trenu la riu Tay și se urcă pe puntea deasupra acestuia. Când ajunsese la mijloc, de odată puntea se surupă și întregul trenu se rostogoli în apă. Tabloul sfârșitoru nu se poate descrie. Locuitorii din orasielul învecinatu, îndată ce aflară de nenorocirea acestă, alergară întru ajutoru, dar înședaru. Numărul caletorilor perduti se urca la 75—90. Între ei se află și o parchia nu de multu casatorita, care se rențorea din caletorii sa nupțială.

Lupii în giurul Timisiorii s'au înmulțit foarte, și de cumva frigul va mai dură timpu îndelungatu, siguranța publică va fi foarte periclitată. Din cauză această comitetul administrativu a cerut ministeriului de interne, voia d'a pute ține o vânătoare de animale selvatiche.

Lacu caldu. Spre partea sudică a Balatonului se întinde unu lacu, care conține apă atât de caldă, încât nici acum în gerul cumplit n'a înghiatatu. Pe lacul acesta s'au adunat, din toate lacurile înghiatate din giuru, așa de multe rație, încât abia s'a pututu vedea lacul de ele.

La Ciucea în 21 dec. unu fecioru român fu bătutu grozavu. Feciorii lui numai decât depeșara și trimisera trasura după medicu în Hoedin; înse medicul cercualu, dl dr. I. M., a fost pre obositu d'a veni noaptea la Ciucea, ier celalaltu medicu, dl dr. C. M., n'a fost acasă. Și s'a întâmplat, că de și între Ciucea și Hoedin trenurile comunica de două ori pe zi, totuși bietul fecioru a treiă zi murit. Tristu, dureros și scandalos!

Marimea corporală a naționalităților. Statisticul Iosif Kőrösi a publicat niște date interesante relative la marimea corporală a diferitelor naționalități din Ungariă. El și-a culesu datele din listele de recutare. Din acele date se vede, că marimea feciorilor de mai multe naționalități, are următoarea ordine : vendii sunt mai nalti, apoi vinu germanii, croatii, francesii, slovacii, sârbii, jasiții, jidanii, românii, în fine magarii, rutenii și cumanii.

Esposiție la Clușu. Industriișii din Clușu voiescu se aranjeze la Rusalie în anul curentu acolo o mica esposiție, la care aru lua parte densii și alți industriișii din Transilvaniă. În cauză acestă s'au și făcutu pași serioși și hotărârea finală nu va întârziă timpu îndelungatu.

Câta metasa trece la curtea chineză. Unu corespundinte al ziarului „K. Z.“ scrie, că curtea chineză face o adevărată risipă cu metasările cele multe. Astfel în 1878 pentru palatul împărătescu s'a servit metasuri în preț de 770,000 fl. În palatu s'edea 70 de femei.

O nouă invenție în moda. Din Paris se scrie, că o stofă de curând inventată face mare senzație în cercurile înalte de acolo. Numele stoffei e „soie elastique“, și e metasa elastică, care se face din toate

colorile si se aplica de spacelu. Primul spacelu facutu din acésta stofa a fost cumperatu de regin'a Spaniei cu ocaziunea trecerii sale prin Paris, si în teatru s'a înfaşiatu cu acelu spacelu, pe care n'a fost nici o cosutura. Déca stofa acésta va întrá în moda, cosutoresele vor perde multu. Metas'a elastica, precum se dice, se alipéscé cât de frumosu de corpu, cá si unu tricot si astfel de siguru se va respândi tare.

Moştenirea ascunsa. Diuarele din Marseilles spunu, cá unu capitanu de marina si-a perdatu soç'á. Dêns'a i-a lasatu prin testamentu 30,000 de franci. Barbatul a si primitu 8000, înse ceialalti nu se gasiau de fel, îndesiertu i cercá pretotu-îndene; s'a desgropatu mórt'a, înse nici în cosciugu nu s'au gasitu moştenirea. În fine cu resignaţiune a începutu sè vëndia prin licitaţiune obiectele remase dupa dêns'a. Unu cio-rapu i parú pré greu, îl luá în mâna, si iéta cele 22,000 se aflara în acela.

Somoskeöy e prinsu. În anii din urma s'a scrisu multu despre unu însielatoru cu acestu nume, carele prinsu de poliçi'a din Bucuresci, si predatu poliçiiei un-guresci, a scapatu din mânilé acesteia. Acestu Somoskeöy în fine a fost prinsu în septemân'a trecuta de cátra poliçi'a din Viena. Va fi interesantu sè însemnâmu acuma câteva date din victi'a acestui omu. El s'a nascutu la 1849 în Rozsnyó, a umblatu la şcóla în Lócse, si în 1870 tribunalul din Wels l'a condamnatu pentru însielaciune si furtu la 15 luni, dar a fugitu. Totu în 1870 în Ungaria, sub numele Gedeon Somogyi, a gefuitu o biserica si a fost condamnatu, dar a fugitu si atunce. În 1873 în Zürich a figuratu sub numele de baron Veysey cá si capitanu de marina spaniola, unde a însielatu pe unu omu cu 300 fl.; apoi a începutu a figurá sub numele de br. Steffi Stadelberg. În 1875 a petrecutu la Berlin, unde s'a numitu Victor Starosti, dicéndu cá e profesuru de filologia la universitatea din Salamanca în Spani'a. Ací întrându în familiéle de frunte si facéndu mari datorii, a disparutu. S'a dusu în Franci'a, unde petrecu mai multu timpu sub diverse nume. Se duse si la esposiţiunea din Filadelfia, unde dise cá e comisaru un-gurescu, dar apoi fu silitu a fugi. Luá parte si în resoaiu turco-rusu, cá corespundinte la diverse diuare. La 1878 fu prinsu în Lütich, dar achitatu. Acuma înse cu greu va mai puté scapá.

S'au unitu în mórté. Betrânul Marggraff a fost unu din ómenii cei mai cunoscuti în Berlin. El a tratu 62 de ani cu soçi'a sa, si a muritu în sér'a Craciunului de odata cu ea. Antâiu a muritu dêns'a si el i-a scrisu anunciul de doliu, apoi facu dispoziţiunile din urma relative la înmormântare, si conversându cu cei din giurul lui de odata cadîu mortu. Marggraff nici odasa n'a beutu bere, n'a fumatu, peleria si neframa de gât n'a purtatu. Repausat'a parechia s'a înmormântatu în o grópa comuna.

Arborele de Craciunu al Alsaciei si Lotharingiei. „Association générale d'Alsace-Lorraine“ în 25 dec. a arangiatu la Paris în teatrul Chatelet serbarea arborelui de Craciunu. Síese mii de copii din Alsasia si Lotharingi'a luara parte la acésta serbare, al carui scopu principalu a fost a resuscitá simtiul nátió-nalulu francesu al provinciilor perdute. Serbarea s'a începutu cu produţiune musicala, apoi cortin'a iérasu s'a aredicatu si tradiţió-nalulu arbore de Craciunu stetea pe paméntu alsacianu, cu coloré francése si cu însemnele orasiélor de frunte perdute. Dupa cuvéntarea presiedintelui, Siebecker a cetitu o poesía ocasionala, dupa care s'au împartítu nişte daruri în pretiu de 50,000 franci. Mai multe notabilitáti polítice, deputati si altii luara parte la acésta festivitate.

O milionera din America, dn'a Schmitt, care nu de multu a sositu la Londra, a facutu mare sensaţiune acolo. Ea a fost primita mai de multe ori în audientia de cátra Pap'a. În curénd dêns'a va primí o mare moştenire, din care va oferí 18 milióne consistó-riului, iér o suma considerabila saracilor din Roma, cáci mai multi stramosi ai ei sânt înmormântati acolo.

Scandalu croatíescu. Diuarele scriu, cá unu deputatu croatu, M—icü, a scosu — înca sub presiedin-t'á lui Ghyczy — diurnele unui colegu al seu si dóue luni dupa mórtéa aceluia. Acestu casu atunce s'a ascunsu, dar în urma a vinitu la ivéla. Consternaţiunea în cercurile deputatilor croati e mare.

Resbunarea amantei. Tinerul cassaru al unei bancé din Paris, într'una din dílele trecute, audíndu cá cineva a trasu clopotielu, a eşitu ênsusi sè deschida usi'a. Înse în momentul acela simti, cá fu isbitu în façiá de liquidu, încât ísi perdú vederea munai decát. Vecinii alergara întru ajutoru, si constataru, cá liqui-dul a fost vitriolu. Tinerul iubise o féta, dar se logodi cu alt'a, si amant'a parasita ísi resbuná apoi asiá.

Electro-motografu. Dílele trecute a avutu locu la Paris interesante esperientie de telefonía elec-trica. Pentru prim'a óra s'a ascultat în Franci'a electro-motografu. S'a pututu conversá dela Mantes la Paris si St. Germain cu telefonul lui Edison. Mai multe soluri de flautu au fost fórté bine transmise dela Mantes la Paris (47 kilometre), în aplausele asisten-tilor, în numeru mai multu de 300. Electro-motogra-fu a avutu unu succesu fórté meritatu. El e unu tele-fonu perfecţionatu; transmite cuvéntul destul de tare cá se póta fi audíta vocea în tóte pártile unei sale mari ne mai avéndu nevoie de usagiul unui cornetu pusu în urechia, se vorbesce la 50 centimetre de aparatu, si în acelasi timpu interlocutorul respunde în asiá modu ca vocea sè se fia audíta în modu distinsu celu putínu la o departare de 15 metri. Ar crede cineva, cá este chiar în camera. Acestu aparatu este în adevéru extraordi-naru. El suprima absolutu distant'i'a. Se crede cineva mistificatu, cáci interlocutorul se pare a fi ascunsu aprópe unde-va dupa vre-unu parete. Electro-moto-grafu va face mari servicie, este evidentu cá va faci-litá multu comunicaţiunile în orasié. Cu unu astfel de instrumentu instalatu în casa, ori-cine va puté conver-sá cu voce tare si inteligibila chiar la 50 kilometre. Persónele ce asistau la esperientie au fost unanime a priví cá resolvata problem'a transmierei cuvéntului la departare mare. Sociétatea Edison numera deja în prin-cipalele orasié din America 810 mii abonati. E siguru, cá metod'a se va generalisá în curénd si în orasiéle din Europa. Deja la Paris noul sistemu va funció-ná pe o scara vasta înainte de finea anului curentu.

Nişte comerciantii din Alsasia, orasiul Mul-house, au vëndutu chártsii de țigara, cu inscripţiuni si coloré francése, cá „Tricolorul“ — „Amintire nátió-nala“ si simbolurile orasiélor Metz, Strassburg, Colmar si Mulhouse. Tribunalul, considerându, cá acele deş-tepta spritul de opoziţiune si turbura ordinea publica, i-a pedepsitu. Fia-care a trebuitu sè platésca 40 mârçi, si marf'a li s'a confiscatu.

Unu adevératu juvaeru. La Magdeburg nu de multu o acritia a adusu o jertfa atât de mare în inte-resul umanitáti, încât aceea merita a fi notata. Într'o societate veni vorb'a despre mîseri'a ce bantuie acuma poporaţiunea din Silesia-de-sus. Numit'a dama a ta-iatu din perul seu bucl'a cea mai frumósa, si a oferitu sut'a de marce ce a capetatu pentru ea, nenorocítilor pagubasi.

Archiducele si vice-comitele. Diuarul umoristic „Bolond Istók“ publica urmatórea anecdota adeverata. Pe timpul când în lun'a trecuta Crisiul amenintia si Chis-Ineul în comitatul Aradului, centrul bunurilor de acolo ale archiducelui Iosif, acesta înca se aflá acolo, stându în totu momentul în fruntea poporului, care se aperia redicându dëlme. Într'una din seri archiducele întrebá pe vice-comitele O. déca a facutu tóte dispoziþiunile de asigurare pentru nópte? „Am facutu tóte, respunse vice-comitele, nu ne putem teme de nimica, Serenitatea vóstre puteti dormi în linisce!“ Si dupa aceste vice-comitele se duse de se culcá si adormi. Inse archiducele nu putea dormi. Eþi dara pe dëlme, dar pe acolo nu gasi pe nimene, de si valurile deja isi sapara drumu. Archiducele alarmá poporul si împedecá esundarea. Ispravindu tóte, se duse la vice-comitele si i díse: „Te însciintiezu cu umilintia, dle vice-comite, cá amu astupatu sapaturile apei, pericolul a trecut, acuma poti dormi în linisce!“

Jidovul pe cruce. Unu israelitu cu numele Steinberger mergea nu de multu pe jos la Alatyán (Ungari'a.) Dênsul fu deja aprópe de satu, când observá, cá doi lupi fugu spre el. În primul momentu crediú, cá aceia sânt câni, dar numai decát se convinse, cá sânt lupi. Alergá dara din ruþtul capului cátra unu lemnu si se urcá iute pe acela, spre a-si mântui viét'ia. Când nefericitul vediú, cá lemnul pe care s'a urcatu, e cruce, cu tipul lui Cristos, într'atâta se spariá, încát cadíu la pamêntu. Lupii l'aru fi si spintecatu îndata, inse spre norocirea lui, tocmai veni pe acolo unu locitoru din Jászberény si acela împuşcá lupii. Inse bietul jidovu fu într'atâta ranitu de lupi, încát anevoia va remâné în viét'ia.

Mórté grozava. În satul Nyomja, (Ungari'a), prevalia negustorului Jacob Krauser s'a aprinsu în o nópte. Locutorii alergara în faci'a locului, inse usi'a fiindu încuiata din laintra prin o ruda de feru, nu putura întrá. În fine, dupa multa truda, reeþira a sparge usi'a, si acolo gasira pe Krauser — arsu cá scrumul. El adeca avea datin'a d'a dormi în prevalia, si probabilminte suprinsu prin focu în somnul seu, nu putú descuiá usi'a, si arse cu totul.

Frumósa moþtenire. Conte Xaver Branicki, carele nu de multu a muritu la Paris, a lasatu o moþtenire în suma de 40 milióne franci, din care ambii sei frati vor capetá câte 10 milióne, 10 milióne a lasatu fiului seu naturalu si totu atâta pentru scopuri filantropice.

Frigul în Roma. De si frigul se póte numi moderatu în Roma, totusi fiindu cá nici la atâta nu s'a pregatitu nimene, acela a suprinsu neplacutu pe cei mai multi. Nu numai casele sânt construite acolo cá de véra, ci cele mai multe nici captóre (sobe) n'au. Asi'a dara se póte întipui, ce neplacere a produsu acolo acestu geru nendatinatu. Vegetaþiunea care la începutul lunei tr. deja se aretá frumosu, tóta s'a prepaditu. Poporul din Roma crede, cá pentru aceea e frigu atát de mare, cáci meteorologii vor tîné congresul lor în anul viitoru la Roma.

Bou în bisericá. Septemân'a trecuta s'a întêmplatu la Strigoniu unu lucru fórté curiosu. Macelarii scapara unu bou, si acela fugi în curtea franciscanilor, si de acolo în bisericá, unde apoi feciorii îl prinsera iéras, si-l dusera la destinaþiunea sa.

Deslegarea ghiciturei de siacu din nr. 96:

Dela Siera Nevada,
Pân la muntii Pirenei,
Nu-i nimene cá Grenada,
Nu-i ceru dulce cá al ei.

În Grenad'a stralucita,
Nu-i gradina, nu-i seraiu,
Cá Alhambra înflorita,
Ce se pare-unu visu din raiu.

Alesandri.

Bine au deslegat'o dómnele si domniþórele : Emilia Onciu n. Ciavoþchi, Anastasia Borca, Elena Ratiu, Elena Ciple, Maria Cornea, Eufrosina Popu, Amalia Muresianu, Nina Popu, Zoe Dimbu, Lucretia Munteanu, Maria Popovicu.

Premiul l'a câstigatu dsior'a Lucretia Munteanu.

La finea anului

aducemu tributul multiamitei nóstre tuturor colaboratorilor si corespundintilor nostri, cari au binevoitu a ne dá concursul lor spiritualu, rogându-i a ne onorá si în viitoru, dimpreuna cu altii noi, cá astfel se putem din ce în ce mai multu realisa dorint'a nóstra, d'a împlini golul atát de simtitu al unui diuaru socialu si beletristicu românescu.

Asemene adressámu recunoscint'ia nóstra faci'a de onorab. publicu, care ni-a datu spriginul se putem încheia si al XV-le anu al esistintei acestei foi. Ceteru acestu spriginu si pentru viitoru, promitiéndu, cá în schimbu, si de acuma înainte vom dá tóta silint'ia nóstra spre a satisface tóte aþteptárele.

„Familia“ va eþi si în anul viitoru de *douc* ori pe septemána, si sperámu cá spriginul publicului ni va face cu putintia d'a realisa dorint'a se scótemu si joi'a totu-de-una câte o cóla întréga.

Pretiuurile de prenumeraþiune remánu totu cele însemnate în fruntea foi.

Colectantii vor primi dupa 4 esemplare, al cincile, gratis.

Avantagiuri pentru abonantii „Familiei“. La redacþiunea nóstra se afla de vëndiare urmatórele opuri, cu pretiuuri fórté reduse :

„Sclavul Amóruului“, romanu în 3 tomuri, pentru abonantii „Familiei“ 1 fl. 50 cr., pentru altii 3 fl.

„Ranele Naþiunii“, romanu în 3 tomuri, pentru abonantii „Familiei“ 1 fl. 20 cr., pentru altii 3 fl.

„Novele“, în 3 tomuri, pentru abonantii „Familiei“ 1 fl. 30 cr., pentru altii 3 fl.

„Poesii“, unu volumu, pentru abonantii „Familiei“ 40 cr., pentru altii 1 fl.

„Mirésa pentru mirésa“, comedia în 3 acte, pentru abonantii „Familiei“ 25 cr., pentru altii 1 fl.

Tóte aceste de Iosif Vulcanu.

Mai avemu de vëndiare : „De unde nu este rentórcere“, romanu într'unu volumu de Adrien Gabrielly, tradusu de Titu Budu; pretiu pentru abonantii „Familiei“ 25 cr., pentru altii 1 fl.

Alte cárti nu se afla de vëndiare la noi. Iér dintre tablouri, avemu numai portretul lui Ion Bratianu; pretiu pentru abonantii „Familiei“ 26 cr., pentru altii 1 fl.

Redacþiunea „Familiei“.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : IOSIFU VULCANU.

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi în Budapest'a. 1879. Bulevard-Museu nr. 10.